

Waarheen?..

Ziek kindeken zat op den drempelsteen.
„Dag zingende Bakker, waar ga je heen?”

„Ik ga brengen de menschen het blonde brood,
Dat maakt de wangen vol en rood.”

„Dag fluitende Melkman, waar ga je heen?
Neem mij mee op je wagen, ik ben zoo alleen.”

„Uit de rink'lende kannen vol zilvergloed
Klokt de melk, die de bleeken weer blozen doet.”

De Bakker meewarig in kindekens schoot
Een hompje liet vallen van 't blanke brood.

„Haal,” troostte de melkman, „je kroesje, arm kind,
Dat vul ik met melk, waar je kracht in vindt.”

Zij kruimelde 't brood voor de vogelen neer.
„Ik eet niet langer, ik drink niet meer.”

„Dag Jongen, die achter je karretje lacht,
Waar ga je naar toe met je bloemenpracht?”

„Ik breng granium, anjer en balsamijn
Voor den tuin en voor 't hekje in het raamkozijn.”

Hij liet vallen een bloem in haar bleeke hand.
„Wel mooi, maar 'k wou rozen uit Hemelland.”

„Dag Hond met je pluimstaart, waar ren je naar toe?

Neem mij mee op je rug, 'k ben zoo zwak en zoo moe!”

Hij likte haar vingertjes één voor één,
En hij liet zich wel streelen, maar sprong weer heen.

„Dag Postboô, waarheen met je volle tasch?
'k Wou dat er een brief uit den Hemel was.”

„Ik ga brengen de menschen wel vreugde en verdriet,
Maar een brief uit den Hemel, dien heb ik niet.”

„Dag Vlinder, waar fladder je heen zoo gauw?”
„Naar een druppeltje honing, een droppeltje dauw

„Dan sterf ik.” „Maar nu is je leven een feest.”
„O wacht maar, ook ik ben een rupsje geweest.”

„Dag Vogel, die zong in de meidoorn vannacht,
Waar vlieg je nu heen, als werd je verwacht?”

„Ik vlieg naar den hemel, de zon tegemoet.”
„Neem mij mee dan!” — „Dat kan ik niet, Kindeken
zoet.

„O wacht nog maar even met stil geduld,
Dan zal komen wel één, die 't verlangen vervult.”

„Dag Wolk, o je lijkt wel een boot van albast,
Kom mij halen, 'k zal wezen geen zware last.”

„Nee, zoo 'k daalde zou reeg'nen een tranenval,
'k Zie al naderen één, die je halen zal.”

„Dag Engel, ik zie je in mijn droom wel en ween,
Als je wegwiekt, o Engel, waar zweef je dan heen?”

„Rond mijn hals sla nu de armen en wees niet bang,
Ik breng je in den Hemel vol engelenzang.”

HÉLÈNE SWARTH